

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v Marintia št. 12. Upravništvo, odpravo in sprejemanje inseratov Molin piccolo št. 3, II. nadst.

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—

Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 3 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila. (Novejše vesti.)

Dunaj 16. Ministra Fejervary in Lukács sta ob 4. uri popoldne odpotovala v Budimpešto. Ministerski predsednik baron Banffy odpotuje zvečer ob 10. uri.

Praga 16. Mestni svet je sklenil da se Husov spomenik sme postaviti na nekem odličnem prostoru v Starem mestu, v zvezi temu, da je svoj čas več katoliških društev protestovalo proti temu, da bi se ta spomenik postavil tam.

Praga 16. Med češkim vseučiliščnikom Linhartom in nekim nemškimi tehnikom po imenu Biberle je nastal tepež. Linhart je Biberla večkrat udaril s palico, na kar je slednji potegnil revolver in Linharta smrtno ranil.

Budimpešta 10. Ogerska brzobjavna in korespondenčna pisarna javlja z Dunaja: Danes popoldne je bila konferenca, kateri je predsedoval Nj. Velič. cesar. Konference so se udeležili ministerski predsednik baron Banffy, ministra Fejervary in Lukács, kakor tudi minister a latere, Szechényi. Na konferenci so se določila gotova načela, po katerih naj se nadaljuje pogajanja.

Madrid 16. Mesto Manila so obkolili ustaši. Kakor poročajo listi, ni došlo danes nič brzobjavk, ker Američani zadržujejo šifrirane brzobjavke.

Berolin 16. (Zbornica poslancev.) Starostni predsednik Voss je otvoril sejo. Zbornica je počastila umrle člene s tem, da so poslanci ustali z sedežev. Prihodnja seja bode jutri. Na dnevnem redu je volitev predsednika, kakor tudi čitanje vladinih predlog.

Naše borbe.

Po nesrečnem letu 1866. so Nemci zagrešili izdajstvo in hinavstvo, kakoršnjih pozna le malo vsa zgodovina političnega življenja evropskih narodov. Potem, ko je nesrečni tujec Beust — izkoristivši kritično položeno države, v katero je zašla po nesreči na bojnem polju in po zavratnosti naših sedanjih »zaveznikov« — je ta nesrečni mož prepustil vso jedno polovico države brutalnosti madjarskega plemena. In naši liberalni Nemci so radi privolili v to kupčijo in ni se jim ganil v prsih čut usmiljenja do lastnih soplemenikov, živečih v državi krone sv. Štefana, da si so morali vedeti, da bodo ti poslednji, čim se uveljavi brutalno nadvladje madjarsko, obsojeni v popolno onemoglost v političkem in v hiranje in prodanje v narodnem pogledu.

To je bilo izdajstvo, ki so je zagrešili liberalni Nemci na svojih lastnih soplemenikih na Ogerskem. Nagib takemu izdajstvu, taki brezčutnosti do lastne krvi pa je bil instinkt sebičnosti in poželjivosti gospodstvu! Račun jim je bil jako jednostaven: ker smo že preslabi, da bi mogli vso monarhijo tiščati v svojem jarmu, pa jo razdelimo: na oui strani naj tlačijo Madjari, na tej strani Litve pa osnujmo nemškoliberalno politično gospodstvo, kakor podstavo židovskoliberalnemu zistemu izmozgovanja. Računi so se jim posrečili: obe državni polovici sti postali doména nemško-židovske mogočne klike in tu in tam je židovska kupčijska in gospodarska morišla praznovala svoje gnusne orgije. Zistematično in kruto doslednostjo se je izpodkopavala ekzistencna malemu možu, malemu trgovcu in obrtniku, moč velikega kapitala je naraščala in vse ljudstvo je bilo žrtev izmozgovanja.

meso, kost mi je ostala zdrava. Ponesli so me v bolnišnico v Milan. Rana se mi je vnela, ležal sem pet mesecev. Ko sem ozdravil, postal sem kaprol, ker da sem rešil stotnika.

Glej — šinilo mi je v glavo — sedaj si kaprol, sedaj si gospod, a stotnik ti je naklonjen. Ne bi-li mi pomagal?!

Šel sem k njemu. Lepo me je vsprejel. Govoril sem mu o tej in o tej krivici, in o mojem domu, in o Jagici, in o varuhu in o pogorelih in o stražmeštru: vso dušo sem iztresel pred njim.

Poslušal me je, čudil se, sukal leve brke. Ko sem mu vse povedal po duši, udaril je stotnik Petrović srdito z ного in zakričal: »Tristo jim strel (bil je graničar), to so hajduki. Toda počakaj! Skuham jim jaz vroče kaše. Ti napiši vse to, pa mi prinesi. Da vidimo, kaj bo. Zapodim že jaz te volke, če bi mi bilo iti do cesarja.«

Spisal sem vse, kar me je bolelo in predal stotniku. A on je dodal vražje litanije in podal vse magistratu v Zagreb. Bog moj, kako mi je sree igralo radosti! Čakal sem nedeljo, dve, tri — naposled je odgovoril stotniku — kaj mislite: kdo? Oni senator, ki nas je razdelil. Petrović mi je prečital pismo. Mati da se je udala pogorelu Jerneju, on da je v hiši gospodar, Jagica da se ima poročiti za jesen s kmetom iz Horvata. — — — Meni se je stemnilo pred očmi. Kri mi je šinila v glavo, stal sem kakor štor. Pogorelec Jernej gospodar v moji hiši, Jagico da zgubim! Nu stal

Grda požrešnost je bila torej oni nagib, ki je dovel židovske liberalce, da so radi in z veseljem privolili v raztrganje države, v zasnovno oblike duvalizma.

Ta grdi instinkt jih je pa dovel tudi do tega, da so poleg izdajstva na tisočih svojih lastnih soplemenikov, živečih na Ogerskem, zagrešili hkratu tudi najhuje hinavstvo in zavratnost.

Vedoči, da so v tej avstrijski polovici vendar razmere nekoliko drugačne, in da imajo tu posla z narodi z večjo odporno silo, mislili so na to, kako bi prevarili svet glede svojih resničnih namenov. Za nemško-liberalno gospodstvo jim je šlo in vendar sestavili so še sedaj veljavne državne temeljne zakone. Za nemško-liberalno-židovsko hegemonijo jim šlo, in izdali so zakone o ravnopravnosti vseh državljanov in vseh narodnosti; zagotoviti so hoteli za vedno svoje gospodstvo in tiranstvo in govorili so o — svobodi vseh. Izdali so zares lepih in svobodnostnih zakonov, toda strdnim namenom, da jih ne bodo izvrševali praktično, marveč da uvedejo upravo, katere duh bode dijamentalno nasproten onemu, ki preveja zakone. To je bilo grozno hinavstvo. S pomočjo take zavratnosti so se dvignili v sedlo in jezdili so v divjem diru: za bogastvom, in preko mrtvih trupel na stotine in stotine uničenih ekzistencij in preko pogaženih narodov, katere so bili obsodili v večno političko onemoglost.

Toda ti narodi v Avstriji so imeli v sebi še več odporne sile, še več življenske močij, nego so računili oni. Ti narodi so sicer nosili nadete jim okove, toda ne tiho, resignirano, kakor oni, ki se je v obupu in resignirano udal svoji usodi, ampak v okovih notri so postajali glasnejši in glasnejši se svojimi kliki po osvobojenju, se svojimi protesti

sem kakor štor, in besedica ni mogla iz grla, noge so se mi zarasle v zemljo, le z roko sem držal kaprolski portepé in stiskal sem ga, stiskal in gnetel, kakor da mi je v roki Jernejeva glava. Moj stotnik je čital pismo dvakrat, čital trikrat, prevrgel sedaj jedno, sedaj drugo nogo, sukal si brke, potisnil si kapo zdaj na nos zdaj na vrat, pokašljaj in plunil. Zatem je ustal, šel dva-trikrat po sobi in naposled je rekel:

»Saj — saj — saj je to lopovščina, pak vse lopovščina. Tristo strel, ti lopovi bi zaslužili, da jih človek peče na ražnju — duše mi, na ražnju. Hm! Kaj bi tu? — E do cesarja — do cesarja!«

Nekako mi je lažje bilo, ko sem opazil, da se je poštene stotnik pobrigal zame kakor oče. Pomiril sem ono malo krvi, kar mi je bilo v sreč in sem kar od duše govoril stotniku Petroviću:

»Vaša milost, gospod, stotnik, vi vidite, kako mi se, ni krivo ni dolžno, krivica dela, in da, oprostite, imam pred seboj tega Jerneja in tega lopova, tega spičastega Martina, jaz bi i jednemu i drugemu razparal trebuh, če bi me tudi stalo glavo. Toda jaz sem tukaj pod puško, a oni se svobodno širijo po mojem gnezdu in Bog ve, kaj je iz mojega brata in iz moje sestre. Daleč je od tukaj do mojega doma, jako daleč.

(Pride še)

PODLISTEK.

26

BARON IVICA

Spisal A. ŠENOVA.

Poslovenil Večeslavov.

Lepa je zemlja Italija, lepe hiše, visoke cerkve, ali meni je vse to bilo mrzko; mrzil sem hiše, cerkve, ljudi — vse, vse. Naposled — prošli sti dve leti — nisem več ne pisal ne jokal, ne mislil, ne mrzil: bilo mi je vsejedno. Nisem videl nego svojega stotnika, nisem čul nego bobenji. Pravim vam, bil sem kakor kamen. Prišlo je tudi tretje leto. Naš bataljon je stal v malen mestecu — nekje pri Milanu — v resnici mu ne vem več imena. Nekega večera nam je prišla zapoved, da nabašemo puške, ker da se nam pripravlja huda. Okolo polnoči je začelo zvoniti, pokati. Sedaj pa mi bajonet na puško, pa za bobnom. Talijani so se dvignili, da potolčejo cesarsko vojsko, reklo se nam je. Na oglu neke ulice blizu trga je počelo sipati na nas. Čudno mi je bilo v prvem mahu, nekako hladno in vroče, ko sem gledal, kako je cepnil zdaj ta, zdaj oni od moje kompanije. Ali potem me je prijel bes, obrnil sem se, pa dajaj s kopitom puške. Blizo mene je stal stotnik, hrabreči svoje ljudi, mahajoči se sabljo. Tu je priletel izza opla neki Italijane in je nameril samokres na stotnika; ali jaz sem poskočil, pa mu zaril bajonet med rebra. Že padajoči lopov je sprožil na-me in me pogodil v nogo. Na srečo je šlo zrno samo v

proti tiranskemu nadvladju in se svojimi zahtevami po narodni in politiški svobodi.

A ostali so zvesti do današnjih dni ti in oni: židovsko-liberalni Nemei svoji neugasni poželjivosti po politiškem nadvladju, kakor predpogoju za gospodarsko izžemanje — narodi pa v želji po narodni in politiški svobodi, in v zvezi z le-to: po gospodarskem osamosvojenju toliko narodov samih, kolikor vse države, ki je bila postala žrtvijo jati brezčutnih grabljičev.

V teh naporih za hegemonijo kliče — ne velike ali tem mogočnejše, ter bogate — na jedni, in za svobodo in pravico na drugi strani je vir srditim bojem, ki pretresajo državo od leta 1867. sem pa do danes.

Danes huje, nego kedaj poprej. Ravno v današnjih dneh — teh par let sem — prebijajo slovanska plemena avstrijska strašno dobo — in najhuje menda mi Slovenci in Hrvatje na Primorskem. No, ljudje, ki se kaj umejo na dušeslovje v življenju narodov, nas tolažijo, da je to dobro znamenje, ker zbesnelost sovražnikov da je siguran znak, da smo že prebili vrhunec mučenštva in da se je za našo pravično stvar — počasi sicer, težko in z mukami — jelo vendar obračati na bolje.

Gledé jedne nenemške narodnosti so nemško-liberalni srditeži vendar privolili v izjemo: Italijani so oni, ki uživajo vso dobrohotnost Nemcev. Umejo se: nasilniki podpirajo nasilnike v teh groznih bojih. Kar delajo Nemei v velikem okvirju, v vsej državi, to isto praktikujejo Italijani v manjem, v teh južnih pokrajinah. Nagibi pa so jim identični: strast narodne hegemonije, želja po politiškem nadvladju in pa ona pohlepna, ki hoče tiščati vse druge v gospodarski zavisnosti, v pravem suženjstvu. Zlasti ta poslednji moment je važen, morda najvažnejši činitelj, ki užiga grozne boje sedanje v teh pokrajinah.

A z čem opravičujejo Italijani in Nemei svoje nečuvane, neliberalne in nasilne zahteve?! Jedni in drugi se sklicujejo na svojo minolost! Nemei se sklicujejo na stare tradicije: da smejo delati krivico še naprej, ker so jo delali do sedaj. Kakor da je krivica postala pravica, ker je vladala dolgo časa! Kakor da bi zgodovina ničesar ne govorila o narodih, ki so bili slavni, a so se vendar pozneje zrušili v nič! Kakor da bi bilo vsem narodom, ki so bili toliko nesrečni, da so v gotovih dobah živeli v dušni in gospodarski zavisnosti, usojeno, da morajo ostati sužnji za vedno!! Kakor da avstrijski narodi žive še v dobah pred letom 48.! Kakor da se Slovani niso ganili niti z mesta od tedaj! Kakor da se ni od tedaj izvršil uprav fenomenalen prevrat v vsem življenju slovanskih narodov! In sobeno ti avstrijski Italijani — ki sami propadajo v isti meri, kakor se oživljamo mi! Ti se sklicujejo na tradicije politiškega naroda, ki živi izven te države in ki je že davno zlezal nizko doli se svojega vrhunca, ki je že davno zgubil pravico, prisvajati si kako nalogo učitelja drugim narodom in ki je se svojimi socijalnimi in gospodarskimi razmerami zašel že tako nizko, da je v tem pogledu med zadnjimi v Evropi.

Grdo je že to, ako se kdo sklicuje na kakega bogatega strica, a smešno je, ako hoče kdo v imenu strica — berača gospodovati drugim.

Nemei in Italijani so se svojimi boji v nasprotstvu z duhom sedanje dobe, jedni in drugi se obsojajo sami, ker bi hoteli uro človeškega razvoja potisniti za stoletja nazaj. Jedni in drugi se motijo, ko menijo, da je avstrijski Slovan duševno mrtva, nezavedna masa, ne zavedajoča se svoje moči in svoje vrednosti. V tej zmoti nočejo umeti, da imajo posla z živimi, krepkimi narodnimi organizmi, v katerih se po zakonih narave bolj in bolj oživlja tendencija po življenju, po napredku, po jednakosti z drugimi. Nočejo umeti, da je Slovane prešnila zmagovalna nacijonalna ideja!

V tej zmoti nam vsiljujejo te strašne boje, v tej zmoti se nadejajo še vedno, da stare krivične tradicije zmagojo nad naravo, nad življenjem. A mi vemo, da so v zmoti, a ta njih zmeta je vir našemu uverjenju, da oni padajo in da mi ustajamo.

Hudi so ti boji, ki zahtevajo od nas veliko žrtev, veliko trpljenja in razburjenja, ali ravno njih srditost opravičuje našo nado, da je velika borba stopila v svoj odločilni stadij in da ostanejo na tolikoletnem bojišču kakor zmagovalke: svoboda narodov, pravica in resnična prosveta!

DOPISI.

S slovenskega Štajerskega, začetkom januarja 1899. (Svoji k svojim!) [Izv. dopis]. Dosti se je že pisalo in govorilo o tem lepem geslu, ali vendar je naše ljudstvo še pre malo poučeno o tem. Še ne zna, ali pa noče razsoditi, kdo je naš domoljub in potem tudi naš narodni prijatelj, in kdo je naš narodni, torej tudi nasprotnik gmetnega blagostanja našega. Da potemtakem o narodnem gospodarstvu in o narodnem veletržtvu ne more biti govora, najmanj pa še o narodni obrti, je pač umevno samo ob sebi. — Posebno neugodno stanje je v tem oziru v ormoškem okraju. Našim »zavednim rodoljubom« in domačinom bi se vendar morale odpreti oči in morali bi začeti razmišljati, čemu nosijo svoj denar našim najhujšim narodnim nasprotnikom, kateri potem iz dobička, ki so jim ga pridobili krvavi žulji slovenskega kmeta, podpirajo nam sovražna in škodljiva društva, poleg tega pa nas smešijo in celo psujejo!

Znamenito je, kako se je izrazil celo neki Nemei v Mariboru, ko ga je vprašal neki tujec: »Ali je Maribor nemško ali slovensko mesto?« Odgovor tega Nemea je bil: »Dopoludne je Maribor slovenski, — popoldne pa nemški!« Kako to? — Odgovor: Dopoludne prihajajo kmetje prodajati in kupovati; tedaj znajo vsi trgovci slovenski — popoldne pa so vsi ne samo Nemei, temveč celo Prusaki. Da so trgovci po mestih (nekateri so resnični rojeni Nemei) nemškega mišljenja radi kupčijskih interesov, — vsekako tudi to ni prav — dalo bi se vsaj nekoliko oprostiti, ali da so celo trgovci na deželi, domačini, naši narodni nasprotniki, to je neopustno, in naša narodna dolžnost nam nalaga, da take sovražnike naše narodnosti pobijamo z vsemi dopuščenimi sredstvi in jih oviramo na delovanju njihovem, škodljivem našemu narodu.

Poglejmo si n. pr. stanje pri Veliki Nedelji. Tam se bori že nad trideset let domačin-trgovec za našo narodno stvar; vedno je na braniku naših svetih pravic, žrtvuje vse, kolikor mu je mogoče v prid naroda; ima na že na svoji trgovini geslo »pri Slovincu«, česar ni najti na vsem slovenskem Štajerskem, in vendar podpira naše ljudstvo njegovega tekmeča ali drugega trgovca, ki je sicer tudi iz Velikonedeljske župnije doma, ali že kakor trgovski pomočnik se je v tujini navlekel nemškega duha in je postal sedaj hud naroden nasprotnik naš. — Da mu je greben toliko zrastel, v to mu je pripomoglo njegovo domačinstvo, ker vedno pravi, da je »tudi Slovinc«; veliko pa mu pomaga ta okolnost, da nemški viteški red po svojih služabnikih odsvetuje delavcem, naj ne hodijo kupovati k »Slovincu«, t. j. k narodnjaku. — Torej dragi Slovenci! Držite se našega gesla in podpirajte v obče naše narodne trgovce, gostilničarje in obrtnike! Posebno pa Vi, ki ste v bližini Velike Nedelje, pa tudi tisti oddaljeni, ki bi slučajno jim bilo treba kupiti kaj pri Veliki Nedelji, obiskujte našega vlega narodnjaka, ki ima svojo trgovino pri »Slovincu«!

Politični pregled.

TRST, 17. januarja 1899.

Ob sestanku državnega zbora. Danes se je sešel državni zbor ob avspicijah, katerih ne bi mogli imenovati ugodne.

Z Dunaja poročajo sicer, da opozicija ne bode več tako jednotna kakor je bila doslej. Dočim so nemški naprednjaki in nacijonalci sklenili, da se nemudoma povrnejo k obstrukciji, so pa liberalni veleposestniki, krščanski socijalisti, socijalni demokratje in Mauthnerjeva skupina odklonili to misel. Zlasti proti temu da so te ravnokar imenovane skupine, da bi obstruirali proti predlogi o kontingentu novincev, ker menijo, da s tem bi dali vladi opravičenje za uporabo § 14. Ako bodo Nemei nadaljevali obstrukcijo, izgubljali da bodo na onih jedinih tleh, kjer morejo najbolje braniti pravice Nemcev.

Ti razlogi so sicer tehtni, ali jako dvomimo, da bi jih radikalnejši elementi hoteli poštovati. Tako se že utegne zgoditi, da pride do razepljenja v opoziciji. Ali kaj bo pridobljeno s tem? Nič, ker število obstrukcionistov ostane še vedno toliko, da bodo lahko preprečili vsako parlamentarno delo.

Možno pa je tudi, da vlada obnovi svoje poskuse v tej smeri, da bi pridobila katero rečenih

neobstrukcijskih nemških skupin. Ti poskusi — ako bi imeli kaj vspeha — bi mogli donesti veliko nevarnost za ta ali oni sestavni del dosedanje večine. Kajti ne varajmo se: kaj takega bi se moglo zgoditi le na račun jedne skupin iz večine. In ni izključeno, da bi bili žrtev ravno mi Slovenci in Hrvatje. Mi nočemo učiti naših poslancev, in smo uverjeni, da bodo v takem slučaju umeli zadeti pravo, ali tudi za druge slovanske skupine bi utegnili postati nevarno, ako bi transigirale z nasprotniki in bi v ta namen odbijale izkušene prijatelje. To bi bila res igra z ognjem. Nota bene: mi nismo za boj radi boja in smo tudi za spravo z Nemei ali vsaj s treznejimi med njimi. Vprašanje pa je le: pod kakimi pogoji?! Dobiček od sprave, ki bi se dosegla na račun naše vzajemnosti, ukupnosti naših interesov, ter na škodo tej ali oni slov. skupini, bil bi tudi za one slovanske skupine, ki so jo sklenile, le efemeran, hipen. Po zadnjih poročilih je soditi sicer, da tako prepričanje vlada tudi v vsej večini in da nikdo v istej ne misli na to, da da bi podil prijatelje od sebe v ta jedini namen, da bi potem še le iskal prijateljev; ali previdnost je ob sedanjih okolnostih neizogiben pogoj obrambe pred neljubimi presenečenji.

Če pa ostane večina zložna tudi za bodočnost, imeli bi to-le jedno željo, da bi ne bila zložna samo v adresah in programih, ampak zložna in močna tudi v izvrševanju. Te dni je rekel neki na pol oficijozni list, da vlada hoče napraviti enkrat red — ali z strankami ali brez njih. Kaj bi bilo, ako bi rekla tudi večina: mi hočemo red, mi hočemo, da se izvrši enkrat naš program, ali s tabo vlada, ali pa — s tvojo naslednico!

Kriza na Ogerskem. Ogerski ministri so se povrnili z Dunaja v Budimpešto. Na posvetovanjih, ki so se vršila pod predsedstvom cesarjevim, so določili pogoje, ki se imajo staviti v odgovor na pogoje opozicije. Med pogoji, določenimi na Dunaju, bi bili glavni ti-le: Banffy odstopi, čim se mu bo zdelo, da je prišel primeren trenotek za to in zlasti potem, ko opozicija poda garancijo, da ne bode več mehanične obstrukcije; pogodba z Avstrijo se mora skleniti tako, da se ohrani carinarska ukupnost nasproti inozemstvu.

Iz sabora hrvatskega. V večerajnji svoji seji je sabor odklonil predlog dra. Franka za združenje Dalmacije z Hrvatsko. No, kaj družega ni pričakoval nikdo.

Potem so pričeli razpravo o proračunu.

Domače vesti.

Imenovanje. Justični minister je pisarniškega oficijala družega razreda na okrožnem sodišču v Gorici, gosp. Josipa Kraševca imenoval pisarniškim predstojnikom družega razreda.

Z Bogom hrvatski gimnazij v Pazinu! Doletel nas je zadnji udarec, zgubljeni smo. Slavni zbor rojanski — pardon: zbor župnika Jurca se je oglašil minole nedelje — kakor čitamo v »Piccolu« — v nič manje slavni gostilni »Alla scarpa« na Greti, da se svojim »eccelente programma di musica corale italiana« pomaga podreti hrvatski gimnazij v Pazinu. In ko je še nekdo zaupil: Viva Istria italiana — bilo je vse v deliriju — le to jedno obžalujemo — radi popolnosti — da ni »Piccolo« povedal tudi tega, kolik — liter so šteli takrat, ko je nastal delirij! Župnik Jurca se svojo avksilijarno vojsko rojanskih Italijanov — zgubljeni smo!

Irredente ni! Na banketu družbe »Gioventù triestina« minole nedelje je bila vsa dvorana — kakor nam poročajo ljudje, ki so imeli priliko prepričati se na lastne oči — odičena italijanskimi barvami, prepevale so se irredentovske pesmi in spominjali so se — Oberdanka.

Kako opravičena je vendar trditev, da v Trstu — ni irredente!

Tudi »župan«. Včeraj smo pokazali s par izgledi, da je — po trditvi »Piccolovi« vsaj — na shodu »županov« minole nedelje bilo tudi takih županov, kjer niti občinskega zastopa ni. Celó tega medveda je natvezil »Piccolo« svojim — signorantom, da je bil na shodu tudi župan iz Pazina! Kaj čete, imajo pač tako občinstvo, kateremu smejo pripovedovati, kar — hočejo!!

Danes podajemo še jeden tak izgled, in to sobeno zato, ker se tiče občine, ki stoji, tako bi

rekli, notri v sredi naših istrskih bojov. To je občina pomjanska. »Piccolo« laže namreč, da je bil na shodu tudi župan iz Pomjana, veleslavni Gugnaz! Faktum pa je, da ta občina nima niti župana, niti občinskega zastopa. Faktum je, da je bil zadnji občinski zastop v slovenskih rokah, da vsa občina — ki šteje kakih 6000 duš — nima ni pet Italijanov, da je bil občinski zastop razpuščen vsled italijanskih mahinacij in po »prijateljstvu« okrajnega glavarja Schaffenhauerja, da se je to zgodilo tikoma pred lanskimi državnoborskiimi volitvami — zakaj, ne treba praviti — da se je od tedaj občina razdelila proti volji vsaj 90% občanarjev in da se volitve še niso vršile. Gugnaz torej ni nikak župan, ampak le eden treh upraviteljev občine, in da že spomini na nekdanje županovanje njegovo so tako slavni, da je pač izključeno, da bi kedaj še županoval občini pomjanski! In vemo, da govorimo iz srea blizu vsem občanom, ako protestujemo svečano proti temu, da bi tak mož kje nastopal kakor predstavitelj občine.

Novo ustanovljeno pevsko društvo »Dom« na Repentabru. Pišejo nam: Izvrstna misel! Na Repentabru smo dobili pevsko društvo! To je bilo res potrebno. Repentabor, od tujcev toli obiskovani kraj, ni imel do sedaj pevskega društva. Sedaj pa so se zbrale združene moči mladeničev iz Vel. Repna, Cola, Verhovelj, Ogelj in ustanovili so skupno jedno pevsko društvo z imenom »Dom«. Na tem se moramo še posebno zahvaliti vrlemu narodnjaku č. g. Štefanu Ozbiču, gostilničarju, ki je zastavil vse svoje moči za ustanovitev tega društva. Srčna mu hvala! Društvo je že začelo delovati na narodnem in pevskem polju. Pevovodja društva je neutrudljivi gosp. Ivan Bole (bivši pevovodja pevskega društva »Skala« v Sv. Križu). Pevskih udov se je nabralo lepo število in kakor slišim, jako dobrih močij. Pričakuje se tudi obilno število podpornikov.

Pevska društva so prav velicega pomena, ker se v njih mladina izobrazuje in blaži in ker poslednja potem blaži ves narod. Možje narodnjaki, pridružite se našim vrlim mladeničem in kmalu smemo pričakovati lepega uspeha!

Bog živi novo ustanovljeno društvo!

Opazovalec.

Narodna slavnost. Pišejo nam: Ples sam na sebi sicer ni narodna slavnost, toda kakor o vsaki stvari, je izjem tudi v tem. Veliki ples »Delalskega podpornega društva« smemo prištevati takim izjemam. Na tem plesu, ki se ponavlja že blizu 20 let in ki bode zopet prihodnjo soboto dne 21. t. m. v velikem in krasno odličnem gledališču »Politeama Rossetti«, se snuja navadno cvet inteligence in cvet delavstva našega. Na tem plesu vidiš same poznane obraze, ne samo iz mesta in okolice tržaške, ampak tudi gospodov in kmetov z Goriškega, Istre in celo s Kranjskega. Kakor se čuje, bode letos ta ples nekaj posebnega. Zakaj? Tega ne treba, da še ponavljam! Osobito priporočam onim, ki še niso videli krasnega slovenskega narodnega plesa »Kolo«, da ne zamude ogledati si ga. Plesalo bode, kakor običajno, šestnajst parov. Štirje pari v ruskih, toliko v poljskih, srbskih in črnogorskih narodnih nošah. Za ta ples je do 700 gld. stroškov, kar moramo uvaževati tembolj, ako pomislimo, da so to narodni delavci, ki nas razveseljujejo in oživljajo socialno in narodno življenje naše. Odin.

Pota gospoda župnika Jurice. Pišejo nam: Župnik rojanski, Jurizza, ima navado, da popoldne prihaja v Trst. Prva pot ga vodi na neko mesto, kjer ga pričakuje znani krščen Žid Venezian. In potem se le, ko je temu gospodu izpraznil svoje sree, se pomika, počasi v — škofijo! Čudna so pota gospoda Jurca — kaj ne?!

Viva l'Italia! — 35 gld. globe. Gospod — »signori« so namreč v predalih »Piccola« vsi oni, ki so toženi radi taceh vsklikov — gosp. 19-letni Julij Rizzola, trgovski agent iz Imola v Italiji, torej tuji podanik, je stal večeraj pred deželnim sodiščem, tožen po § 355 kaz. z., ker je na protestnem shodu dne 18. dec. v »Politeama Rossetti« kričal: »Viva l'Italia«. Dobil je 35 gld. globe.

Prosimo čitatelje, naj čitajo sedaj takoj tu doli sledečo notico.

Posvarilo, ki je bilo na svojem mestu. Iz Pulja poročajo, da je tamošnje glavarstvo pozvalo na svoj urad 72 italijanskih podanikov, bivajočih v Pulju. Vse da je posvaril policijski

komisar, ker so se udeležili shoda v protest proti hrvatskemu gimnaziju. Vsem — tudi onim, ki žive v izbornih gmotnih odnošajih — da je zažugal, naj bodo pripravljeni, da jih sprovedejo do meje italijanske!!

To posvarilo je bilo gotovo na svojem mestu, le to jedino se bojimo, da se — ne izvrši. Odpravili naj bi jih te neljube goste, ki v zahvalo za avstrijsko gostoljubnost ščuvajo tu narod zoper narod. He, he, kako vse drugače bi bilo življenje n. pr. tu v Trstu, ako bi ne bilo teh 30.000 italijanskih podanikov, ki jemljejo domačinom kruh iz-pred ust in so zajedno najhujši agitatorji in v mnogih slučajih tudi — volilei! Tako se je godilo o zadnjih volitvah, da na stotine avstrijskih davkoplačevalcev in avstrijskih podanikov ni moglo voliti, pač pa italijanski podaniki. Avstrijca niso mogli najti, ptujca pa dasi, sta bivala oba v jedni in isti hiši.

Miren italijanski podanik naj le biva tu v božjem imenu, ali čim so katerega zasačili na agitacijah in demonstracijah — proč žnjim, proč žnjim! Tu imamo več nego dovolj netiva za narodne prepire in ne potrebujemo, da bi kurili še tujci. Kdor nima toliko obzirnosti do države, da bi se vel, kakor je v dolžnost poštenemu gostu, ta tudi nima nobene pravice do obzirnosti od strani države. Kedaj bode vendar enkrat konec te nesrečne potrpeljivosti avstrijske?!

Čudne razmere. V svobodni luki tržaški žvižgajo vrabei na strehah, da se je v tamošnjih c. kr. javnih skladiščih pripetilo nekaj, kar dokazuje, kako lepe razmere morajo biti v upravi tega c. kr. zavoda — novine pa vendar-le molče — že vedo: zakaj?!

Prišlo se je namreč na sled, da so takozvani »capo hangar«, ki so izplačevali na večer zaslužek za dnevno iz- ali vkrcavanje blaga po teži istega, o tej priložnosti služili prav lepih svot. Stvar, kakor so postopali ti ljudje, je ta-le: carinski uradnik v skladiščih je dobil na večer od capo-hangarja izkaz, koliko kvintalov se je naložilo ali pa izložilo; uradnik je vidiral ta izkaz, ki je bil pravilen ter ga oddal načelniku delavcev, takozvanemu »capo banda«, da na blagajni vsprejme izkazano zasluženno svoto, kar je tudi dobival vselej redno.

Naložilo ali izložilo se je n. pr. 100.000 kg. po 1½ novčiča za kvintal, torej 15 gld. in te je tudi dobil na blagajni.

Blagajničar, sporazumljen s temi capo-hangarji, je dal ta izkaz pred vknjiženjem popraviti po capo-hangarju takó, da se je spredaj ali zadej dostavila ena številka, ali pa, da so se številke sploh premenile; tako je iz izkazane številke 100.000 kg. po premenjenju nastala številka 400.000 kg. po 1½ nvč. = 60 gld., torej je bilo čistega dobička 45 gld.

Preiskava še ni zaključena, pričakovati pa je še večih svot, ako pomislimo, da ob tako kolosalnem delu ima zavod ravno pri težakih 12 do 14 tisoč zgube na leto, ko bi moral imeti najmanje do 100 tisoč goldinarjev čistega dobička na leto.

Po tem receptu seveda ni mogoče imeti dobička!! Naj odgovarja tu, kdor hoče, vendar je spregovoriti resno besedo tudi od naše strani.

Kdo so ti capo-hangarji? To so ljudje, ki so še pod prejšnjo magistratno upravo prišli v službo javnih skladišč, ljudje, ki so bili izbreani že iz več drugih služb, ali pa so zapravili svoje premoženje. Mnogo njih jih je bilo že kaznovanih radi političnih in drugih stvari. Nikjer niso mogli dobiti službe, ali slavni magistrat jih je sprejel! Zakaj? Ti ljudje so oni sovražniki našega naroda, ki ubogemu slovenskemu težaku ne privoščajo niti koščka kruha, ki rajše spravljajo tujce, italijanske podanike, na delo, nego naše, in ako so že primorani sprejeti tudi naših, nakladajo jim najtežja dela, ter ravnaajo žnjimi, kakor bi bili ti slovenski trpini njih suznji.

Gospod dvorni svetnik pl. Zimmermann! Dregnil ste v sršenovo gnezdo, odpravili ste že veliko, veliko nedostatkov, pa bodite uverjeni, da še uiste na pol pota: še je, še veliko gradiva.

Saj skušamo sami, kako težko je živeti v Trstu; vemo, da z mesečno plačo 60 gld. se ne more na noben način živeti tako, kakor živijo nekateri gospodje v svobodni luki. Videant consules!

Dobra lekclja! Pišejo nam: Minolo nedeljo popoldne je bilo, ko so sedeli v pivarni »Steinfeld« na borznem trgu petorica pomorskih kapitanov in par tukajšnjih Dalmatincev. Kakor običajno, so

se razgovarjali tudi takrat o tem in onem, ume se, da v hrvatskem jeziku.

Istotam so priredili gospodje tržaški »mladeniči« (»La gioventù triestina«) svoj banket o priliki shoda laških županov, česar pa ti naši gospodje niso vedeli.

Ko je prišla njih ura, so se kar vsuli v omenjeni lokal, hkratu napolnivi ga deloma.

Neki magistratni inženir, začuvši slovansko govorečo naših, je planil po koncu ter je zakričal na ves glas: »Prokleta! Še tukaj človek ne more biti v miru pred temi ščavarskimi provokacijami!!«

Naši so kar ostrmeli na prvi trenotek na taki, uprav peklenski podlosti in že so pograbil palice, da nauče te nesramne šarlatane nekoliko olike. Toda dva gospoda, poznajoča tu vladajoče razmere, sta zabranila, da ni prišlo do reakcije, na katere posledicah bi bili gotovo trpeli le naši, kajti druhal (drugičnega imena ne zaslužijo taki pojaci) je bila mnogoštevilna in razdivjana, a vrhu tega bi naši imeli gotovo še sitnosti in posledice na sodišču!

Ko so se torej naši gospodje prepričali, da z dejstvi ne opravijo ničesar, je eden njih ustal z sedeža, udaril s palico ob tla (in sicer tako močno, da so se Lahoni kar spogledali) ter zavpil na vse glavo: »Obhodil sem malone ves svet, toda takih divjakov, ki bi bili žalili mojo narodnost na način, kakor se je to dogodilo tukaj, še nisem našel!!«

Iredentariji so se spogledali in — molčali!

Ta je bila dobra lekclja, lekclja, ki je kar ohladila prevročo kri — tistim junakom irredentovskim.

Vi pa, gospoda kapitani, ki potujete po vsem svetu, povejte povsod, s kakimi divjaki imamo tu posla! Osobito pa ne zabito sporočiti, kar ste doživeli tu, svojim in našim bratom širom naše Dalmacije, da se še krepkeje združijo z nami in da tako vsi združeni uničimo tega besnečega — zmaja!!

Izpred sodišča. 18-letni livar Rudolf Polak iz Trsta je dobil 2 meseca ječe, ker je po protestnem shodu dne 18. decembra zalučal kamen na pasante na Acquedotto.

20-letni Josip Rusich in 18-letni Ivani Zele sta dobila, prvi 14, drugi 18 mesecev ječe radi — tatvine. Nadepolna mladina.

Navadno ob času pusta. Črna kronika ve beležiti sleherni dan celo vrsto, pa bolj neznatnih tatvin. To je v Trstu vsako leto tako o pustnem času. Veseliti se hoče in dobro živeti, pa vzemi — kjer je!

Nova železnica se prične graditi od Kamnika čez Šmartino, Motnik, Vranksko in Gomilsko do postaje Polzela-Braslovče ob železnici Celje-Velenje.

Tatje. Dne 6. t. m. po noči so v črnomaljskem okraju na Kranjskem efgani, trije moški in dve ženski, vlomili na petih mestih ob jadmem. Odgnali pa so jih še pravočasno. Neko ženo, ki je klicala na pomoč, so efgani lahko ranili, na nekoga fanta pa so streljali.

Velika zaloga solidnega pohištva in tapecarij
od
Viljelma Dalla Torre v Trstu
Trg S. Giovanni hiš. šte. 5 (hiša Diana).
Absolutno konkurenčne cene.
Moje pohištvo donese srečo

Zaloga in tovarna pohištva vsake vrste
od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario žtev. 2.
(šolsko poslopje).
Bogat izbor v tapecarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.
Cene brez konkurence.
Predmeti postavijo se na brod ali železnico, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

Ponesrečill. Dne 14. t. m. je ponesrečil blizo Ljubljane izvošček Miha Pukelstein. V nekem jarku ob izanski cesti so ga našli mrtvega. Padel je najbrže z svojega fijakarskega voza in se o tem ubil. Voz s konjema je stal blizo njegovega mrtvega trupla. Ponesrečenec je vozil na Ig, kjer se je najbrže opil. Na potu nazaj se mu je zvrtilo v glavi in padel je s kozla. Truplo so prepeljali v mrtvašnico k sv. Krištofu.

Na poštah pošiljkatvah v odprtih zavitkih ni smelo biti dosedaj nič pisanega. Sedaj pa je odredilo trgovinsko ministerstvo, da je v bodoče smeti na vabila, vizitke, časniške izrezke itd. zapisati do pet besedij, ne da bi bilo treba plačati višjo poštnino. Na to udobnost opozarjamo še posebe.

Različne vesti.

Jahta za kneza črnogorskega. Kakor poročajo z Cetinja, je predsednik francoske republike, Faure, podaril črnogorskemu knezu Nikolaju lepo izdelano ladje na par. Le-ta je pred kratkim priplula v Bar. Ladje so prepeljali v Rjeko, oziroma na Skadarsko jezero, ker jo je vsled njene male obsežnosti možno rabiti samo na kaki reki.

Nesreča na morju. Iz Tacome poročajo z dne 14. t. m.: Britanska ladija »Andelina« se je potopila danes vsled velikega viharja. Kapitan in 18 mož je utonilo.

Brzobjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 17. (Zbornica poslancev.) V dopisu, došlem predsedništvu, je naznanjen, da je ministerski predsednik umaknil vladno predlogo o podaljšanju carinarske in trgovinske zveze, o banki in o kvoti. Med došlimi spisi je predlog poslanca Funkeja in tovarišev za obtožbo ukupnega ministerstva radi cesarske naredbe od 30. decembra 1898, tičeče se proračunskega in nagodbenega provizorija.

Predsednik se je toplimi besedami spominjal pokojnega poslanca in bivšega ministra, grofa Falkenhayna. Nemška ljudska stranka in nemška napredna stranka sta se o tem običajnem činu pije-tete odstranili iz dvorane. Ko sta se povrnila, so na desni klicali »pfuj!«. Poslanec Kaiser je predlagal, da se neka peticija doslovno zabeleži v zapisnik ter da je po imenih glasovati o tem. Za so glasovali nemška ljudska, nemška napredna stranka in Schönererjanci. Poslanec Böheim je predlagal glasovanje po imenih neki peticiji. Se je zgodilo. Poslanec Lemisch je predlagal, da se seja pretrga za dve uri in da se po imenih glasuje o tem. Predlog Lemischev se je odklonil s 140 glasovi proti 116. Predsednik je izjavil, da zaključuje sejo in da bode prihodnja v četrtek z nadaljevanjem istega dnevnega reda.

Poslanec Kaiser je izjavil, da pred vsem morajo priti na vrsto predlogi za obtožbo ministrov in da je razprava o kontingentu novincev postaviti no zadnje mesto. Poslanec Pergelt se je odločno izrekel proti predloženemu dnevnemu redu in je predlagal, naj se postavijo na dnevni red prihodnje seje izključno le predlogi za obtožbo. Poslanec Schönerer se je pridružil temu predlogu. Istotako je poslanec Kaiser spremenil svoj predlog v zmislu predloga Pergeltovega.

Seja traja dalje.

Dunaj 17. (Zbornica poslancev.) O glasovanju o predlogu poslanca Kaiserja je zakričal Wolf: »Vidite, da znamo tudi brez socialistov in krščanskih socialistov!« na kar mu je repliciral poslanec Bielohlavek, češ: »Pustite ga govoriti, kretena!« Vsega skupaj je bilo šest glasovanj po imenih.

Jedno glasovanje je bilo o predlogu Wolfa, naj se seja pretrga radi nervoznega razburjenja gospoda predsednika. Predsednik je opominjal, rekši, da prav oni poslanci, ki so za zvezo z Nemčijo, ne bi smeli ovirati razprave o kontingentu novincev. Socialist Rieger je predlagal, naj se na dnevni red prihodnje seje postavi poročilo odseka za preosnovno tiskovnega zakona in za odpravo časniškega koleka. Predsednik je izjavil, da tega poročila še ni in torej ne more priti na dnevni red.

Dunaj 17. Nadvojvoda Fran Ferdinand, presumtivni prestolonaslednik avstrijski, je vsprejel

danes v avdijenci ministra Krieghammerja, velikega dvorjanika princa Lichtensteina, bivše ministre Pražaka, Gautscha in Bilinskega ter predsednika upravnemu sodišču grofa Schönborna.

Budimpešta 17. V zbornici je opozicija zopet danes izzvala glasovanje po imenih, ki so se tudi izvršila, ker so bila zadostno podprta.

Praga 17. Včeraj po noči ranjeni češki dijak Linhard je danes po noči umrl v občni bolnišnici. (Glej »Novejša vesti«! Ured.)

Assicurazioni generali V TRSTU.

(Društvo ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnolo svoje delovanje na vse veje zavarovanja, posebno pa: na zavarovanje proti požaru, zavarovanje po morju in po kopnem odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dne 31. decembra 1893. gld. 58,071.673-84
Premije za potertati v naslednjih letih " 30,541.700-64
Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1894. " 169,929.625-03
Plačana povračila:
a) v letu 1894. " 9,737.614-48
b) od začetka društva do 31. decembra 1894. " 292,401.706-51

Letni računi, izhaz dosedaj plačanih odškodovanj, tarife in pogoje za zavarovanja in sploh vsa natanjnejša pojasnila se dobe v Trstu v uradu društva: Via della Stazione št. 888/1 v lastnej hiši.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

Hiša na prodaj!

V bližini mesta je na prodaj prostorna hiša ob lepi cesti, ki je pripravna za vsako obrt in letovišče. Več se izve v tiskarni lista »Edinosti«.

Zaloga. Manitoie Black Rum

To je najboljši za primes čaju.

KONJAK

prav dober, katerega se rabi tudi za zdravila.

Dobi se pri:

Francišku Godnig-u
v Trstu,

ulica Acquedotto na oglu ulice del Toro

FILIJALKA

BANKE UNION V TRSTU

se peča z vsemi bančnimi in menjalnimi posli,

kakor:

a) Vsprejema uplačila na tekoči račun ter jih obrestuje:

Vrednostne papirje:

po 2¹/₂% proti 5 dnevni odpovedi
" 2¹/₂% " 12 " "
" 3¹/₂% " 4 mesečni "
" 3¹/₂% " 8 " "
" 3¹/₂% " 1 letni "

Napoleone:

po 2 % proti 20 dnevni odpovedi
" 2¹/₂% " 40 " "
" 2¹/₂% " 3 mesečni "
" 3 % " 6 " "

Tako obrestovanje pisem o uplačilih velja od 25. oziroma 2. avgusta naprej.

b) Za giro-conto daje 2¹/₂% do vsakega zneska; izplačuje se do 20.000 gld. a cheque; za večje zneske treba avizo pred opoldnansko borzo. Potrdila se dajajo v posebni uložni knjižici.

c) Zaračuna se za vsako uplačilo obresti od dne uplačila in naj se je to zgodilo katero si bode uradnih ur. Sprejema za svoje conto-correntiste, inkase in račune na tukajšnjem trgu, menjice za Trst, Dunaj, Budimpešto in v drugih glavnih mestih; jim izdaja nakaznice za ta mesta ter jim shranjuje vrednostne papirje brezplačno.

d) Izdaja vrednice neapeljske banke, plačljive pri vseh svojih zastopnikih.

e) Kupuje in prodaja vsakovrstne vrednostne papirje ter iztirjava nakaznice, menjice in kupone proti primerni proviziji.

Dr. Rosa Balzam | Praško domače mazilo

za žolodce.

iz lekarne B. Fragner-ja v Pragi

je že več kakor 30 let obče znano domače zdravilo, vzbuja slast in odvajala lahko. Z redno uporabo istega se prebavljanje krepi in ohrani.
Velika steklenica 1 gld., mala 50 nvč. po pošti 20 nvč. več.

je staro najprej v Pragi rabljeno domače zdravilo, katero varuje in ohrani rane čiste, vnetje in bolečine olajša in hladi.

V pušicah po 35 in 25 nvč., po pošti 6 nvč. več.

Svarilo! Vsi dell' embalaže nosijo zraven stoječo, postavno položeno varstveno znamko.

Glavna zaloga: **Lekarna B. Fragner-ja „pri črnem orlu“** Praga, Malastran, ogel Spornarjeve ulice.

Vsakdanje poštno razpošiljanje.

Zaloga v lekarnah Avstro-Ogerske, v Trstu v lekarnah: G. Luelani, E. Leitenburg, P. Prendini, S. Serravallo, A. Suttina, C. Zanetti, A. Praxmarer.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21.—; samo večerno izdanje gl. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Šklednju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gasperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovinci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in brambā nam po zakonu zajamčenih pravice.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“